

РЕШЕНИЕ

№ 39485

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10091** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от „Б. А.“- ЕООД- [населено място], представлявано от управителя Д. А. Б. чрез адвокат Е. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 25-4332-004319/22.08.2025г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от И. В. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на „Б. А.“- ЕООД- [населено място] е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца и са отнети СРМПС и два броя регистрационни табели на специален автомобил "М. С." с рег. [рег.номер на МПС] . Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при нарушение на изискването за форма, при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съда за отмяна на оспорената заповед за ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, не се представлява, с писмено становище от адвокат Е. И. поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът – И. В. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР – редовно уведомен, чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от АУАН серия ГА с бл. № 4412113/14.08.2025г. на 14.08.2025г. около 09.05 ч. в [населено място], [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], при извършена проверка е установено, че М. А. Б. управлява специален автомобил "М. С." с рег. [рег.номер на МПС] , с маса 2180 кг, собственост на „Б. А.“- ЕООД- [населено място], като превозва натоварено на него МПС „Рено Мастер с маса 2088 кг, като в състав с другото МПС общата маса 4268 кг, надвишаващо 3500кг, с което виновно е нарушил чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП – водачът не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него ППС. С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004319/22.08.2025г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от И. В. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, на „Б. А.“- ЕООД- [населено място] е наложена принудителна административна мярка –прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца и са отнети СРМПС и два броя регистрационни табели на специален автомобил "М. С." с рег. [рег.номер на МПС] .

Видно от представената справка от Отдел „Пътна Полиция“- СДВР лицето М. А. Б. с ЕГН [ЕГН] притежава СУМПС №[ЕИК] за придобити категории : В, М, ВЕ, издадено на 06.03.2025г. и валидно до 06.03.2035г. Специален автомобил "М. С." с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Б. А.“- ЕООД- [населено място], е с категория N1.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган – И. В. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, упълномощена със Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. на директора на СДВР за определяне на длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП. Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т.2а, б. „а“ от същия закон е визирана хипотезата на прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В случая конкретното основание за издаване на процесната заповед по чл. 171, ал.1, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, е, че пътното превозно средство на жалбоподателя се управлява от водач, който не

притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство.

Видно от справка от Отдел „Пътна Полиция“- СДВР лицето М. А. Б. с ЕГН [ЕГН] притежава СУМПС №[ЕИК] за придобити категории : В, М, ВЕ, издадено на 06.03.2025г. и валидно до 06.03.2035г. Следователно водачът е притежавал свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство специален автомобил "М. С." с рег. [рег.номер на МПС] , с категория N1 и не е налице материалната предпоставка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП за прилагане на процесната ПАМ.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява материално незаконосъобразна- необоснована, и като такава следва да бъде отменена.

По изложените съображения и с оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски по делото, които са своевременно поискани и доказани в размер на 800 лева, от които 50 лева - държавна такса и 750 лева – адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004319/22.08.2025г., издадена от И. В. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на „Б. А.“- ЕООД- [населено място] е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на „Б. А.“- ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А. Б., сумата от 800 /осемстотин/ лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: